

Ostraby Den 10/9 1933 3966

1

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Jag skall i dag amtalas något underbart, som
har det förut så det och den som upphävt det, är min
egen bror vars sanning jag ej betvivlar Han köpte
för något i när tjugo år sedan en liten vackert
egendom i Stalunga, Kvarnstenen av Djöbe Då han
som nytillsättande gick ut på sina ägor hörde han
ett öngeströp: "Hjelp, och hjälp Herre Jesus!" Han såg
att det höll varifrån ropet hörde, och såg de tre
män med spadar, stö och gräva, han blev
liden förskräckt och förvånad, men med en
försuam synen, det var en ljusa dagen, men
nu var de ett av hans eget, utan på en skogs
mark som hörde till en annans ägar, sedan
gick en tid och han hörde och såg samma igen
någ, han man tro att ett besatt blivit begånget
något mordad och redgrävd men de ingen från
något sig dit blev det väl aldrig uppdragat

och den döde för sig i sin grav, förän allt
blir uppdragit och lagd i rigd jord, men allt-a
var det någon my kammen sam sig och hörde
detta, en gång var det en dräng som under stor
förskräckelse antalade för sin huseande
vad han sett, men i ingen har kammit sig för
att gå dit och se, som synen så tydligt visar
de. Nu är att märka att denne min blev är
född på en söndag, som den säges dit att de se
och höra det ingen andra ha för minnelse var

Ostahls den 10/12. Sedan jag sken anordnade
har ju flera månader gått och jag g. kammit
mig för att fast stå, ty den man kammit
av sig är det g. så lätt att bli intressad igen
och vill jag nu tänka Ammannens Kurt
Frankman. En glad och fridfull Jul!
Maria Persson Ostahls 13

3966

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Örebro, den 10/12 1933

Som jag följde i utdelningen i Glimska Dagbladets
 minnäsaren och fick en bok i pris har jag g. något
~~om g. något~~ om skörelsen att am talar nu, men
 utklädningen av kalmar figurerna och julaförteckningen
 minns jag från min barnslam att de ängar och
 pojkar draga ostad från de ⁿena görderna till den
 andra, svinga så deras tjurar med till det blev
 en heliga, det blev en färdig städ innan
 de gingo till de förklädda skulle ju demaskeras
 och sedan skulle ju traktering till, vilket med
 kastarna lutiappar, bestod i lösnin samt små
 gösar mera sällan kaffe var högt vis brukade
 kastarna blida sig i grundimmskläder och
 pojkar draga björ på samt kalade en bok
 och satte mustacher på sig, men det var ej
 förrän annan dag full och derefter, som dessa

3966

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

förestelsen taga sin början och varade till trettan
och dagen eller åtmin. Jag minns för min barndom
särskilt en pige som, sedan han sprungit med den
stora kaper hela natten, blev så öngesfull så han
lovade sin Gud att han aldrig mer skulle delta
i sådana galenskap, ty ibland gick det kanske
inte så lugnt till när kvinnan började verka
Numera gör ingen här på arken Julappöke, men
halmfiguren och skräp för man ibland kastad
in i förskagan eller ses den förklädda
skapnaden så att den står och tittar genom fönstret
och det ser hemskt ut En gång det var under
Närkriget hade någon klätt ut en dögar sam
krigan och ställde mot stalfönstret när jag satt
en mjölka, jag trodde i förskälsken det var
en jungfru från slagfältet, ty det kan i mön
skan ta sig riktigt hemskt ut och jag minns att

Skåne

3966

Maria Persson
nr 13 Östaby
by denmark

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Jag blev så förskräckt så jag kunde knappt
 gå in till vid skjut, de släktningar och grannar
 kunde gästar varandra kommer jag i hög
 en gång de jag var med mina föräldrar, att när
 vi blott vid bordet kom en spara in flygande
 och hade en papperstapp om halsen där det stod
 skrivit: "God afton go vännar, är det här som
 gieter spännar, så var jag vara med" ja vidant
 kan man minnas från sin tidiga barndom, de
 det nu varande försvinner ier minnet jag minns
 även att vid utskjutningen i de kunde vända
 ut och in på förskinnspålsen och någon som g
 var för stor skulle agera ledd eller hund, som en annan
 ville säga till en far som annars var en stäng
 man, var på julen med på alla uppstög och kom
 sat med drängarna, samt hjälpte dem med alla hysor
 men de småungar hade riktigt ont att se på

Skriv endast på denna sida!

Maria Persson Östaby 13